

OKTOBER 1973.

<u>Rubrieken</u>	<u>Blz.</u>
1. Woord van de Redactie	2
2. Van het Soldatenfront	3
3. Maandelijks portretje : DE JANE	4
4. In memoriam : JEANNE LUYCKX	9
5. Vijf jaar geleden	10
6. Twee maanden in het steppen- hoogland van Kenia	12
7. Schuin bekeken	15
8. Sociale Rubriek	17
9. Plantrekker gefopt.	20
10. Een beetje recht : "In 't prison"	22
11. Tentoonstelling in 't CENTRUM	25
12. Dagklapper	26
13. Denksport	34
14. Sportvaria :	
- Wielrennen	37
- Voetbal	39
15. Medewerkers	40

De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders.

Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de steller bekend is.

Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden.

MAANDELIJKS PORTRRET

DE JANE

" ' t Is vandaag geen weer voor de duiven ".

Hij is een mens om van te houden. Met woorden overstelpt hij nooit iemand, maar iedere levensdaad van hem is zijn woord van eer dat trouw betekent, wat het ook voor dagen, maanden of jaren aan wel en wee mag meebrengen.

Zijn miniek spreekt woordenloos boekdelen van gulle instemming en uitnodiging voor al wat goed en mooi is. De harde beproevingen van het leven draagt hij met zijn gekend geloof in de toekomst.

Breendonk, Beenhouwerstraat, de Jane.

1973. Vele mensen leven, werken in hun buurt, wijk of straat. Weinig persoonlijk straalt uit al hun activiteiten. De straat, buurt of wijk blijven onpersoonlijk, zonder eigen cachet of stempel. 1973 heeft nood aan heel gewone mensen die durven zichzelf zijn in die buurt, straat of wijk.

Tegen deze passieve, lakse houding contesteert de Jane daadwerkelijk. Hoe onze samenleving ook zal evolueren, de Jane zal de Jane blijven. Hij zal op een zeer dynamische en actieve wijze aan de evolutielijn van die samenleving bouwen.

Breendonk, de Beenhouwerstraat, zonder de Jane is Breendonk, is de Beenhouwerstraat niet meer.

"Ik heb je lief om je geloof, je moed en je vertrouwen om 't groot geluk zo één met je te bouwen de mensen goed te doen en nieuw bestaan te baren moge die liefde groeien jaar na jaren".

87 jaar geleden moet moeder Christina ergens in die zin gedacht hebben wanneer zij haar achtste spruit op de wereld bracht. Zoals de omgeving waarin hij opgroeide, sober en eenvoudig, zo ook zou onze Jane met zijn typische kleur en eigenheid het leven dat op hem wachtte tegemoet gaan.

Reeds op 11-jarige leeftijd werd hij uit de school "gezet". Resultaat : een enorme berg vrije tijd zal zo spoedig mogelijk zinnig moeten gevuld worden.

Als de nood het hoogst is...en zo ontpopte tante Isa zich in Boom als de redding. Zij "diende" daar bij een burgerlijk getinte familie.

Samen met broer Charel moest hij de tuin bewerken. Zijn droom kreeg reeds gestalte. Nauw en innig verbonden met de natuur en alles wat zij ons te bieden heeft.

De huidige werkende, denkende, dromende mens heeft al te dikwijls gebrek aan een hele bagage speelse elementen. Men bekijkt alles veel te complex, veel te ernstig.

Bij zijn tante in Boom ontwikkelde de Jane zijn zin voor ernst, het afleveren van keurig werk, het uitsteken van technisch en taktisch doordachte grappen. De vijver met zijn sierlijke goudvissen werkte zeer aanstekelijk op de fantasie van de Jane. Een plan rijpte in zijn brein : "Er zouden enkele goudvissen verdwijnen".

In een minimum van tijd was een primitieve maar doeltreffende vislijn geconstrueerd, een lange stok waaraan een zak bevestigd werd. Na lang wikken en wegen in verband met het tijdstip van "de goudroof", werd dezak technisch volmaakt in het water gedropt. Gevolg : enkele goudvissen in de zak en de vrouw des huizes die heel toevallig een wandeling maakte in haar tuin.

In een minimum van tijd verdwenen de goudvissen in Jane's binnenzak. Ongelooflijke visachtige en waterachtige tonelen speelden zich 's middags aan tafel af. Zulke gekke situatie gaf dan ook aanleiding tot een lachpartij tussen de twee samensweerders en lachen met een mond vol aardappelen en andere versterkende middelen hoef ik U verder niet te beschrijven.

Werk en vissen waren blijkbaar in overvloed aanwezig in zijn werkmidden. De financiële kant van de zaak was echter minder rooskleurig getint. Zijn tante raadde Jane dan ook aan zijn intrek te nemen bij de "Mannekens" in Boom. Zijn grote liefde : de natuur, zegde hij dan ook vaarwel uit louter "schapraai overwegingen" om voortaan meid voor alle werk te worden bij de "Mannekens".

Een boom die rijke vruchten draagt kan onmogelijk opgroeien tussen koude beton. De Jane verliet dan ook zonder heimwee het "wijsheidsinstituut" om als loopjongen de touwtjes aan mekaar te knopen bij een beenhouwer in Niel.

De beenhouwermicrobe van vader Florent stak hier eventjes de neus aan het venster.

Zijn tweede grote liefde, de duivensport, ontlook daar. Een priester-duivenmelker die in de beenhouwerij "in de kost" was, wijdde de Jane in. Of hij deze "heilige duiventheorie" later praktisch heeft kunnen toetsen op zijn weduwen, duivers en andere duivinnen heb ik nu nog het raden naar.

De Jane die tot hiertoe een stevig gekruid pendelaarsleven leidde, had er blijkbaar bij de beenhouwer "zijnen buik van vol". De familie Moortgat was steeds tuk op goede werkkrachten, dus... onze Jane verwisselde het beenhouwersaureool voor...een lekker pintje "brouwerswerk".

Drie jaar lang spoelde hij uit de hand Moortgats flessen. Met weemoed denkt de Jane aan deze drie vochtrijke jaren terug. Elke morgen zorgde onze brouwerij immers voor enkele lekkere boterhammen, "spek met eieren", nu en dan moest er gewerkt worden, enfin een werksfeer om over naar huis te schrijven.

Ondanks die gezellige werksfeer, al die materiele en andere beduvelende voordelen, wortelde de gedachte, volledig zelfstandig een beroep uit te oefenen, nog diep in de Jane.

Voortaan zouden kippen en al wat met eieren, pluimen en kakelen verband houdt, al zijn aandacht krijgen. Aanvankelijk fungeerde hij alleen als tussenpersoon. Hij kocht eieren bij de boeren om ze dan met of zonder winst aan de man of vrouw te brengen in Brussel.

De Jane bleef echter niet bij zijn eieren zitten, ja...na enkele maanden stage gelopen te hebben bij Ainke Waar, schafte hij zichzelf enkele broedkasten aan die bevruchte eieren in speelse dartelende kuikentjes zouden omtoveren.

Elke week ging hij zonder luxueuze goederenwagen maar met een ordinair karretje en enkele honden, naar de "hoofdstad een partie kiekens ver-lappen".

De kwaliteit die de Jane steeds waarborgde, evenals zijn sympathieke verschijning, brachten met zich mee dat hij IEMAND was op de markt. Jane's activiteiten waren mede bepaald door externe factoren, zoals de tijd.. Tijdens de woelige oorlogsjaren werd hij dan ook een berucht geitenkweker. Blijkbaar heeft onze Jane aanleg voor alles wat maar enigszins leeft en beweegt, er melk, eieren en andere voedingswaren voortbrengt.

Emma, Jane's schoonzuster, hielp menige spruit geboren worden, de Jane zijn geiten zorgden voor de eerste aardse maaltijd. Smakelijk

Tussen al deze activiteiten in, speelde onze Jane met zijn duiven, de beste van de strek. Jane en duiven, één begrip. In zijn lange carrière als duivenmelker, melkte hij een duizelingwekkend palmares bij mekaar.

Aanvankelijk impliceerde het spelen met duiven, naast een analytische kennis van de duif in kwestie, een fysieke conditie die op peil moest staan. "Duivenklokken" waren nog grote onbekenden, wat resulteerde in een afmattende spurt van op de duiventil tot aan het lokaal, om te melden dat de duif in kwestie haar opdracht volbracht had. De Jane was een gevreesde en gerenommerde figuur in de duivenwereld met zijn eigen charmes.

Met flikkerende ogen denkt hij terug aan zijn grootste daden die hij in overleg met zijn duiven voor het voetlicht bracht. De viering te Puurs, waar één van zijn duiven de hoofdvogel had afgevlogen, vormde

wellicht het hoogtepunt uit deze rijk gevulde vliegersbaan.

Heel soepel toekelt de Jane met zijn vingers op een krant die voor hem ligt. Een stemmig interieur, een preatgrage "Schakelfiguur", een rijk en geanimeerd verleden.

Op het einde van deze one-man-show, dacht ik plots aan een thema dat totaal tot zijn recht komt in het kader van het jaar van de rechtvaardigheid.

"Verbeter de wereld, begin met uzelf". Laat ieder mens die je ontmoet, waar jij je voor inzet tot zijn recht komen, ieder mens is uniek, onvervangbaar...een deel van dieselfde keten waartoe ook jij behoort.

Op een zeer speelse, volkse wijze heeft de Jane deze stellingname concreet ongeset door een vleugje humor en ernst te brengen in een wereld die hunkert naar mensen met een beetje minder verstand en een beetje meer mens.

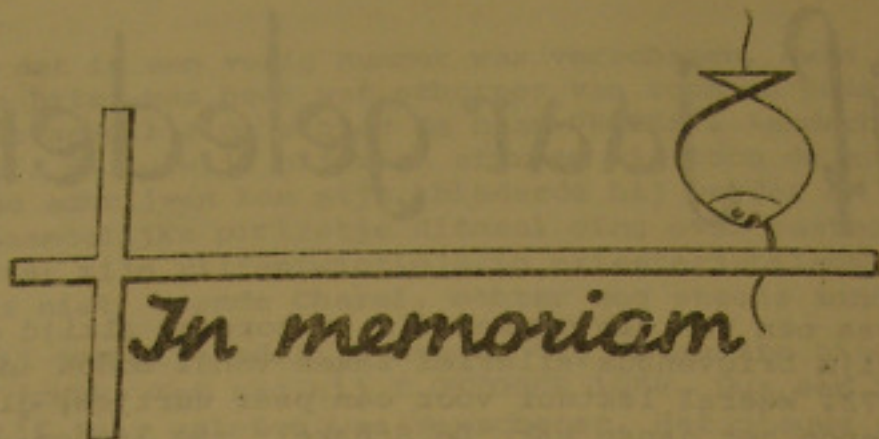
"De duiven gaan vallen".

De Jane bestudeert aandachtig en met een kennersblik de sierlijke duiven in de wijde kosmos. Ik wuif nog even goeie dag aan de duifjes in de lucht...en aan de

Jane houdt u goed.

Telkens ik nu duiven zie vliegen, ja...denk en verwijl ik even bij... onze oktober-figuur.

Jan Van Doorslaer.

In memoriam

Op onze werktafel staat het doodsprentje van de beeldhouwster Jeanne Luyckx. Amper zesenvestig jaar.

Velen onder ons hebben haar vluchtig leren kennen tijdens één van de tentoonstellingen ingericht door de Kultuurkring. Enkelen, begunstigden wellicht, mochten haar dieper, intenser leren kennen.

Wanneer je met haar praatte, wanneer je thuis in Lommel in een knusse zetel in het gezin waart weggezonden, wanneer je naar haar beelden kijkt, dan werd en word je nog altijd een rijker mens.

Jeanne was leven, doorleefd leven, vriendschap en begrip. Wat zij kapte in hout, wat zij schiep met beitel en hamer was het ongepolijste leven, een brok natuur in al zijn oerkracht.

Deze oase en terzelfdertijd geladenheid, een ware anti-pool in deze drukke, oppervlakkige wereld, vonden we in de wereld van Jeanne.

Langs haar beelden blijft deze wereld, een openbaring van ongekunsteld geluk, bij ons.

Danke Jeanne en, in haar, gans haar gezin, een pleisterplaats voor echte vrienden, voor al het mooie dat je ons hebt meegegeven, hebt laten beleven.

L.S.

Vijf jaar geleden

Charel LEKASCH was een van die mensen die 's morgens altijd gelukkig was als hij in zijn brievenbus allerlei zaken vond. Zoök die morgen van 5 oktober 1973. Weeral lektuur voor een paar uurtjes, glunderde hij toen hij bovenop het ganse pak "De Schakel" zag liggen.

Daar het een gure morgen was, nestelde hij zich behaaglijk in zijn zetel dicht bij de vuurhaard met in zijn nabijheid een gloeiend hete kop koffie. Dan begon hij zijn lijfblad te lezen. Volgens een nooit afgeleerde gewoonte startte hij met de laatste bladzijde om alzo, artikel na artikel, aan de inhoud te belanden, waar hij dan kon nagaan of hij gebeurlijk iets had overgeslagen.

De maandelijkse prijskamp ging ditmaal over de Breendonkse geschiedenis. Nogal moeilijk, meende Charel. Maar kom, moeilijk gaat ook ! Daar zullen wij ons seffens mee bezig houden... Eerst de DAGKLAPPER doornemen om te zien wat er zoal in onze gemeente was gebeurd. Weeral een heleboel voorvalletjes waarvan Charel geen weet had. Tot zijn verwondering las hij, dat het standbeeld der gesneuvelden verplaatst was. Dat is reeds voor de tweede maal, stelde hij met verwondering vast. Het gemeentebestuur moet hier alvast andere plannen mee hebben.

In het SPORTNIEUWS vond hij vooreerst duiven- en voetbaluitslagen. Hij vernam er tevens dat ORANJE BOVEN met het nieuwe voetbalseizoen gestart was en dat de lokale renner, Arthuur Van de Vijver, stilaan aan het seizoeneinde dacht. De duivenliefhebbers kregen nog meer. In een boeiend artikel van de Kalfortse medewerker, Jef Geniets, las Charel vol aandacht hoe het honderd jaar geleden in onze buurparochie ging met het duivenspel.

Terwijl hij ondertussen een slokje nam van de koudgeworden koffie, zat hij te glimlachen bij de avonturen van Giljom in het verre Tirol. 't Vervolg nog steeds mijmerde Charel, inmiddels verder naar voren bladerend. Een artikel over de Tisseltse kanaalbrug vond hij interessant en las het door, want, zo oordeelde hij, ne mens rijdt immers zo dikwijls over die brug zonder na te denken wat werk er nodig geweest is om dit kunstwerk te verwezenlijken.

In een bijdrage van René Van den Broeck werd meester Verlinden, junior, als toneelpromotor eens speciaal in het licht gezet.

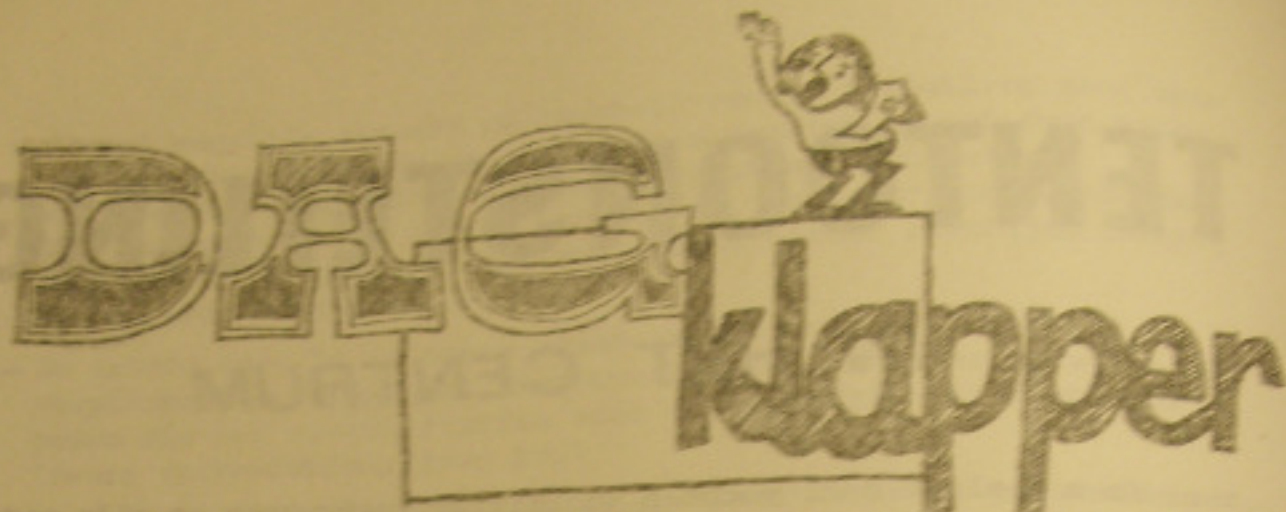
Door de warmte dutte Charel in en viel de Schakel op de grond. Wanneer hij een kwartiertje later wakker schrok, raapte hij vlug het blad op en begon ijverig het REDAKTIEWOORD te lezen. Dit viel deze maand vrij lang uit. Het handelde over twee ingekomen brieven, eigenlijk protestbrieven. De eerste, die "zachte" kritiek bevatte op een artikel over

het vlags dat in een vorig nummer was verschenen, kwam van Jef Geniets. De tweede brief was heel wat scherper van toon en ondertekend door iemand die schuil ging achter de naam PROTEST. Aandachtig las Charel deze brief. En terwijl hij zich afvroeg wie toch de auteur van dit neerhalend schrijven kon zijn, bladerde hij verder en bemerkte hij dat het maandelijks portretje ditmaal ging over pastoor MENTEN, die dit jaar zijn vijftienvijftigjarig priesterjubileum vierde. Hier klopt iets niet, meende Charel, echter nog steeds zonder argwaan.

Wanneer hij dan uiteindelijk aandachtig de eerste bladzijde bekeek, viel zijn frank. Wat zag hij ? OKTOBER 1968. Dus een Schakel die precies vijf jaar geleden was verschenen. Het nieuwe oktobernummer zal hij wellicht kortelings ontvangen.

A. DESMEDT.

DAG Klapper

september

Zondag 16.

De plaatselijke voetbalclub - Oranje Boven - heeft zopas zijn jaarlijks bal achter de rug. Laat ons nu maar hopen dat het seizoen zo goed lukt als deze manifestatie, dan staan de onzen beslist vooraan.

Terwijl de Chiro-kinderen in grote getale naar St. Anands trekken om daar een gewestelijke bijeenkomst bij te wonen richt het A.C.W. vandaag een...kinderfeest in. Alhoewel beide geslaagd schijnen, schijnt toch iets te schorten met de samenhangigheid in de organisaties. Wie heeft er ooit eens gesproken van een kulturele kalender, een kalender der manifestaties of nog andere namen ??

Maandag 17.

Ter hoogte van Nest Verhoeven (Dendermondsesteenweg) gebeurt er een botsing waarbij een dode en een zwaargewonde te betreuren vallen. De wagen van de 30-jarige Jacqueline Swennen uit Beasrode gaat over de kop. Zij werd zwaar gewond, maar de mede-inszittende de 24 jarige George Mylaert uit Lokeren overlijdt bij zijn aankomst in het hospitaal.

Er werd gevochten dat de pluimen in 't rond vlogen. Zo wordt dat al eens uitgedrukt. Zo erg was het evenwel niet, maar toch schijnt er op het einde van de Moorstraat iets in dien aard gebeurd te zijn. Daar wij het fijne er niet van konden vernemen willen wij verder niets zeggen, naar....waar er rook is, is er vuur.

Dinsdag 18.

Het overlijden van staatsminister Lefevre is wel geen Breendonks nieuws maar toch willen wij het even vermelden. Er schijnt wel iets gaande te zijn in de rangen van de staatslieden want in enkele weken zouden er een drietal van hen van ons heengaan.

Woensdag 19.

't Schuur start met zijn zoveelste editie van de danskursus. Ook nu komen er heel wat paartjes opdagen, zelfs zo veel dat men er spoedig aan denkt een tweede serie in te leggen. Tussen haakjes, heeft U al opgemerkt dat 't Schuur een nieuw verflaagje heeft gekregen? Ge moet maar kunnen hé, zonder staatstoelagen.

Donderdag 20.

Op de Rijweg schijnt er een of andere automobilist zijn weg niet gevonden te hebben. Meerdere wegwijzers werden er tegen moeder aarde geworpen, zodat wij veronderstellen dat deze autovoerder de weg naast de weg heeft gezocht.

Meer en meer hoort men zeggen en fluisteren dat kortelings de boekerij uit het Centrum zal verdwijnen om ergens anders onderkomen te vinden. Definitieve beslissingen konden wij evenwel nog niet vernemen, zodat voorlopig de bibliotheek in het Centrum openblijft de Zondag van 10 tot 12 uur en de Woensdag van 19 tot 21 uur. Kom maar eens kijken, ook voor U staat er een boek klaar.

Vrijdag 21.

De eerste herfststorm giert door de straten. Onze kalender wijst inderdaad aan dat vandaag een nieuw jaargetijde begint. Geen beter weer om te bewijzen dat onze kalender juist is.

Zaterdag 22.

De Rijweg feest. Voor de zoveelste maal worden vandaag de Septemberfeesten geopend. De tent wordt nog druk bezocht maar toch scheen er iets niet in orde met de geprogrameerde artiesten. Wij vonden vandaag immers Rita Deneve op het programma maar dachten dat het Samanta was die aan 't zingen was...of hadden wij nu al zoveel biertjes gedronken ??

Zondag 23.

"Arè, Nare Munter zè, heddem gezien". Dat zullen vele trouwe binnen- en buiten-kijkers hebben uitgeroepen toen Munter inderdaad vanop de vogelmarkt te Antwerpen zijn specifieke koopmanskop door de beeldbuis in de zitkamers van Vlaanderen stak. Nare mocht zijn woordje placeren voor de wekelijkse TV-prijskamp.

Maandag 24.

Ter hoogte van de kruising Veurt en St. Jozefsstraat heeft er in de voormiddag een lichte aanrijding plaats tussen twee traktoren en de autobus- Brussel-Antwerpen. De schade is miniem.

Talrijke Breendonkse vrouwen trekken vandaag naar Blaasveld om er in " 't Seyenhof" een uitgebreide modeshow bij te wonen. We mogen gerust zijn, er zal deze winter weeral heel wat nieuw gedragen worden !!

Dinsdag 25.

In de Jan Hammeneckerstraat, Vredelaan en Moorstraat is een ware processie aan de gang. Vrachtwagens rijden op en aan en ook de stootkarren zijn legio. Niet moeilijk als men weet dat er heel wat mensen hun nieuwe woonst aan het inrichten zijn in de zogenaamde bloemenwijk.

Woensdag 26.

Jos de werkman en zijn assistenten zijn de jongste tijd druk doende om de vele fietsliefhebbers een verzorgd fietspad te geven langs de Molenheide en de Groenstraat. De Molenheide is reeds klaargekomen en mer spreekt er van een echte bollebaan. Nu is de Groenstraat aan de beurt. Laat ons nu maar hopen dat alle fietsers gretig van deze vernieuwde paden zullen gebruik maken.

Donderdag 27.

Een niet alledaags feit dat zeker dient vermeld te worden. Voor de tweede maal in veertien dagen speelt Leonie Caluwaerts (echtgenote Jan Schelkens) tijdens hun wekelijkse kaartnamiddag bij Jan De Boeck in het Dorp, een soloslim. Ditmaal gaf ze zichzelf zomaar 13 ruiten. En zeggen dat men zegt dat goede kaarten zeldzaam zijn.

Vrijdag 28.

De klokken luiden er maar op los wat ons doet veronderstellen dat er een en ander verkeerd is met de installatie. De nieuwe elektrische "klokkentimer" is nog in rodage en moet zo nodig worden nagekeken. Morgen zal alles vergeten zijn.

In onze brievenbus vinden wij het bericht dat op zaterdag 13 oktober de nieuwe woonwijk achter de Vredelaan zal worden ingehuldigd. Bij deze officiële opening wordt er gevraagd aan de bewoners van de Vredelaan, Jan Hammeneckerstraat en nieuwe wijk en de Moorstraat om hun woningen te bevlagen.

Zaterdag 29.

De klokken doen het weer normaal. Bij de viering van de dag der sociale communicatiemiddelen wordt in de kerk het woord gevoerd over deze media, hun belang, taak en de plicht van de lezers en de makers, door Staf Dewachter, onze trouwe medewerker,

Zondag 30.

Regen, regen, en nogmaals...regen. Zoveel zelfs dat iemand deed opmerken dat de hemel in brand stond en dat men met alle machten en krachten, met engelen, serafijnen en wat-weet-ik-nog-meer aan het blussen was. De waterschade op aarde veroorzaakt door deze onstuimige blussingswerken is niet te overzien.

Ondanks dat hondenweer gaan onze Breendonkse rallyliefhebbers Staf Dewachter en Fons Desmedt aan een rally deelnemen in Malderen. De laatste twee weken werden het slechts ereprijzen te Londerzeel en te Dendermonde. Ook vandaag moesten ze met een plaats tussen de 40ste en 50ste vrede nemen. Ereplaatsen genoeg, maar waar blijven de bloemen, jongens ?

In de Schaafstraat, ter hoogte van de Storystraat hebben wij een in tweeën gebroken paal gezien. Verdere details ontbreken ons over dit ongeval.

O k t o b e r

Maandag 1.

Een nieuwe maand, een typische herfstmaand. De lange avonden en het guur wordende weer zullen ons verplichten de gezellige huiskamer op te zoeken. Ook dit heeft zijn charme ! Kom laat ons niet klagen !

Dinsdag 2.

Het Centrumrally-komitee komt vanavond bijeen en beslist nu reeds dat er volgend jaar een nieuwe - de achtste - Centrumrally zal plaats hebben, nl. met Pinksteren, 2 juni 1974. Nog lang eer het zover is, zult U misschien opmerken. Deze mannen, die nooit terugdeinzen als er dient aangepakt beslisten nog wat anders. Zo zal er een tweede rally plaatshebben, iets gans anders, een echte en zuivere toeristische zoektocht waaraan iedereen, en met het ganse gezin, kan aan meedoen. In deze zoektocht steken geen moeilijkheden wat de weg betreft. Alles zo eenvoudig mogelijk : alleen vragen dienen beantwoord te worden. Nog meer. U mag zelf kiezen op welke dag - maar dit dan tussen 13 april (paaszaterdag) en 26 mei (zondag na O.H. Hemelvaartdag) - wanneer U deze zoektocht wil betwisten. Deze toeristische zoektocht die gedoopt werd als "De Drie Provinciën-rally" moet echt iets worden voor de zuivere amateurs, die op een of andere dag eens willen met de wagen wegrijden en ondertussen zich nog willen aangenaam amuseren.

Woensdag 3.

In het Centrum heeft een informatievergadering plaats over de fusie van gemeenten. Eerder in deze week lazen we : "In Klein-Brabant begint het verzet tegen het plan van gouverneur Kindsbergen tot fusie van de gemeenten vaste vorm aan te nemen". Vrijdag (20 september) werd te Breendonk de gemeenteraad door burgemeester Goossens opgeroepen voor deelname aan de volksvergadering die woensdag (vandaag) zal plaatshebben te Breendonk. Hierop zal de bevolking geraadpleegd worden om zo nodig zich uit te spreken over de gemeente waarmee men wenst te fusioneren. Vooraf zal eerst de vraag gesteld worden of de bevolking er de voorkeur niet aan geeft zelfstandig te blijven.

Burgemeester Goossens koos alvast voor het zelfstandig voortbestaan. De kleinste Klein-Brabantse gemeente Weert stemde vrijdagavond een motie tegen de geplande fusie. Voor deze motie werd teruggeroepen naar een tekst van 1968. Ook toen reeds was er een voorstel tot fusie met Bornem, fusie die toen kon worden afgewenteld. Ook nu hoopt de raad dat het kleine Weert (nog geen 500 inwoners) zelfstandig zal kunnen blijven (tekst overgenomen van Belga).

Donderdag 4.

Er wordt ons gemeld dat er voor meerdere duizenden frank vogels werden gestolen bij Siebens in de Jan Hammeneckerstraat. Het blijkt hier niet te gaan om uitsluitend en alleen kanarievogels. Neen, ook verschillende vreemde en kostelijke diertjes werden meegenomen.

Zaterdag 6.

De gepensioneerden vieren feest. Voor de tweede maal jubelen zij om hun 15-jarig bestaan. De eerste keer geschiedde dit zonder eucharistieviering, daarom hebben zij in de parochiekerk ditmaal de avondmis verzorgd en dit op een onovertreffbare wijze. Wij wensen hen nog een lang verenigingsleven.

Vandaag wordt te Bornem in feeststemming de uitslag bekendgemaakt van de Scheldelandrouterally, een toeristische zoektocht die in de maanden augustus en september plaats had in Klein-Brabant, langsheen de bekende en prachtige Klein-Brabantse toeristische route. Niet minder dan 389 deelnemers namen hieraan deel. Onze Breendonkse deelnemers, Fons Desmedt en echtgenote en Staf Dewachter behaalde respectievelijk de 6de, 7de en 18de plaats zodat wij hier wel mogen gewagen van een prachtig resultaat.

Zondag 7.

Het harmonium in de kerk is defekt. Koster Toine Berghmans is daarom verplicht het grote orgel te bespelen. Velen zullen getroffen zijn door de mooie klanken die het oude orgel nog voortbrengt.

De plaatselijke volleybalploeg van de K.W.B. zet het nieuwe seizoen in met een vlotte 1-3 overwinning op Mariekerke. Dat belooft voor de volgende wedstrijden in het kader van de K.W.B.-ontmoetingsdagen.

In de kerk van het H. Kruis verzorgt vandaag een groep uit Zaïre de eucharistieviering. Deze mensen zorgden voor een treffende vertolking van deze viering, waarin wij een klein beetje de Afrikaanse geest konden vinden die ronddoelt in de grote oerwouden van het zwarte continent.

Terwijl de plaatselijke fanfare een bezoek brengt aan de Oktoberfeesten te Wieze organiseert de KLJ vandaag haar jaarlijks bal. De opkomst scheen hier voldoening te geven.

Maandag 8.

Vanuit Lommel vernemen wij het overlijden van Jeanne Luyckx, een kunstenaress die met haar forse beelden ons verleden jaar vergastte op een uitzonderlijk mooie tentoonstelling. Jeanne Luyckx die geboren werd te Lommel op 8 augustus 1927 was moeder van 4 kinderen. Zij overleed te Leuven. Meer hierover in een speciaal aan deze grote kunstenaress gewijd artikel.

Dinsdag 9.

In het Centrum zijn voor de zoveelste maal de bloedgevers actief. Opmerkelijk is dat er weer enkele nieuwe gezichten waren. Dat hoort ook zo. Aan deze nieuwelingen onze gelukwensen en aan de anciens een aansporing om steeds maar verder te doen.

Woensdag 10.

In Puurs was een konijnendief aan het werk. U vraagt zich af wat dat met ons te maken heeft. Wel, terzelfdertijd werd vastgesteld dat er ten nadele van Iolande Van Sande uit Breendonk en een weide drie schapen werden gestolen.

Tevens vernemen wij dat er in Hingene ook talrijke vogels zijn gestolen, zodat wij op zoek zijn in het Klein-rabantse achter een nieuwe dierentuin waar al deze dieren hun nieuw verblijf gevonden hebben.

Vrijdag 12.

In het Centrum wordt een kunst-en antiekbeurs boven de doopvont gehouden met een stijlvolle receptie. Het is een organisatie van de cultuurkring. Meer hierover in de rubriek VERENIGINGSLEVEN

Aan de autostrade, in Garage Gillis, wordt ook gereceptioneerd. Daar opent de tentoonstelling "Toyota" haar deuren. Men kan er de laatste nieuwe Japanse wagens bewonderen en ook proefrijden.

Zaterdag 13.

De kermisfeer nadert haar hoogtepunt. Morgen is het de grote dag voor veel klein geleuter dat met veel ongeduld rond-loopt met in het achterhoofd: "nog een dag slapen".

De inhuldiging van de nieuwe woonwijk is wel een hele gebeurtenis in onze gemeente. Uit "HET NIEUWSBLAD" nemen wij integraal het volgende over:

"Breendonk is een vooruitstrevende gemeente inzake woonbeleid. Dat werd vorige zaterdagavond eens te meer bewezen bij de inhuldiging van de nieuwe sociale woonwijk aan de Vredelaan, in aanwezigheid van de h. Jozef Van Eetvelt, burgemeester van Bornem en afgevaardigde van het ministerie van huisvesting en de h. De Smedt, afgevaardigde van de Nationale maatschappij voor Huisvesting.

Namens de Bloemenwijk werden de genodigden verwelkomd door de h. De Mol. Burgemeester Goossens belichtte het belang van een eigen woning en de huisvestingspolitiek van het gemeentebestuur van Breendonk. Tevens roemde hij de werking van de bouwmaatschappij "Eigen Woning". Hij handelde verder over de reeds 22-jarige werking van deze maatschappij en brengt dan een ganse reeks dankwoorden aan de helpers voor deze sociale woningbouw. Tevens verwelkomde de Breendonkse burgemeester ook de h. Jozef Van Eetveldt, afgevaardigde van het ministerie van Huisvesting en de h. De Smedt, afgevaardigde van de Nationale Maatschappij voor Huisvesting.

De h. De Smedt noemt Breendonk een dynamische gemeente inzake sociale woningbouw. Het optimisme van de Breendonkse burgemeester acht hij ook gegrond en hij belooft de verdere medewerking van de Nationale Maatschappij.

Jozef Van Eetvelt heeft het als adviseur van het ministerie dan over het initiatief en de verwezenlijking. Voor de verdere uitbouw van Breendonk deed hij de belofte dat men steeds op het ministerie en de staatssecretaris mocht rekenen.

Na de inhuldiging van de wijk, die 25 woningen bevat en 4 voor bejaarden, had een ontvangst plaats op het gemeentehuis. Daar werd de Bloemenwijk nogmaals in de bloemen gezet door burgemeester Goossens. Hij vroeg aan de wijk zoveel mogelijk bloemen aan te brengen in de beplantingen. Hiervoor zal ook worden aangedrongen bij de verantwoordelijken voor de groenbeplanting.

De feestelijkheden werden opgeluisterd door de kon. fanfare Leonarduskring van Breendonk onder leiding van de h. Juul Mees en ook het Tamboer- en Majorettenkorps trad op."

Zondag 14.

Kermis. Een oude traditie met weinig nieuw geluid. Buiten de tentoonstelling die sedert enige jaren haar traditie hoog houdt, een tweede boektentoonstelling in de meisjesschool en schep ten voordele van Bronta wordt er aan weinig nieuw gedacht, om deze vroegere hoogdag in leven te houden. Folklore die langzaam verdwijnt, waarvan de mensen niet meer houden. OF is het slechts een tijdelijke pauze tot nieuwe ideeën ontstaan om van deze dagen terug hoogdagen te maken? Wij wachten af.

Staf Dewachter en Fons Desmedt spelen het klaar om in de gauwte in Willebroek een rally af te haspelen en er respektievelijk de 6de en 17de plaats weg te kapen. Niet slecht voor hun laatste rally van dit seizoen.

Maandag 15.

Bar slecht weder voor de jaarlijkse jaarmarkt. De opkomst was dan ook eerder aan de magere kant, zowel wat de kijklustigen als het tentoongestelde dierenrijk betrof.

Frans Geerts uit de Moorstraat geraakt spijtig niet zover met zijn stier. Nauwelijks op straat begon dit beest woest te worden en viel het Frans aan. Geburen moesten toeschieten om van Frans nog te redden wat er te redden was. Tamelijk zwaar gehavend werd Frans naar het hospitaal gevoerd. Later vernamen wij dat hij toch huiswaarts mocht keren. In ieder geval wensen wij hem een spoedig herstel toe.

Nog steeds zagen wij vlaggen wapperen in de Moorstraat. Aanvankelijk dachten wij dat het hier kermisvlaggen waren. Later vernamen wij dat de inwoners van deze straat nog steeds wachten op de stoet die zaterdag langs deze straat moest komen nadat de nieuwe woonwijk werd ingehuldigd. Op de verspreide omzendbrief stond immers letterlijk dat er gevraagd werd om ook in de Moorstraat de huizen te bevlagen. Was de Moorstraat misschien voor de personaliteiten te ver ?

Het gemengd koor IN DULCI JUBILO is na een lange en deugddoende vakantie opnieuw met de oefeningen begonnen. De leden zijn met opgepoetste ijver aan 't repeteren gegaan. Dat belooft alvast voor de toekomstige uitvoeringen. Er staat o.m. een "vlaamse mis" op het repertorium, die wie weet - met Allerheiligen of alvast met Kerstmis in "première" zal gaan. De verdiensten van dit koor en vooral van zijn talentrijke en onvermoeibare leider, Jan De Bondt, zijn onderhands al genoeg gekend en gewaardeerd. Onder impuls van Jan marsjeert het koor ! Helaas hier en daar beginnen er reeds gaten te vallen. Er moeten dringend verse krachten komen. Het zorgekind is de tenorgroep. Wie treedt aan ? Of wie kent in zijn omgeving een dergelijk talent en is bereid ons zijn naam mee te delen ? Hij is bij voorbaat verzekerd van de beste dank, niet alleen van de koorleider en -leden, maar van alle zangminnende parochianen.

De tema-missen - gaan ze nu uit van K.W.B., de Bond der Gepensioneerden, de Bond der Breendonkse Gehandikaptten EN TOCH SCHIJNT DE ZON, van de jeugd, van de vrienden van de Breendonkse soldaten en weet ik veel - worden alle om ter best verzorgd en door de overtalrijke kerk-gangers - om en rond de driehonderdvijftig - gewaardeerd. Wij willen langs deze weg de initiatiefnemers en medewerkers aan dergelijke zinvolle eucharistievieringen onze gemeente gelukwensen overmaken en hen aansporen de ingeslagen weg verder te blijven bewandelen. Moed en volharding zullen er alleszins nodig zijn. Maar wij hebben vertrouwen !

Moed en volharding wensen wij ook de flinke ploeg van BRONTA toe. De schep-met-de-jaarmakrt is weer eens een voltreffer geworden. Proficiat BRONTA-ers.

Wij vergaten te melden dat Frans Van den Eede (de Buisseretlaan) op 17 september j.l. met meerdere schilderijen en krijttekeningen tentoonstelde in Wolvertem en er buitengewoon veel succes kende. Een dikke proficiat Frans! Wanneer krijgt Breendonk nog eens een tentoonstelling van jou ??